

[Ninn-Hansen]

skal, men vi vil undlade at stemme her ved anden behandling, idet vi har forstået, at arbejdsministeren vil vende tilbage til sagen under den udvalgsbehandling, der skal finde sted, og derfor mener vi, det er rigtigere at vente med at træffe afgørelse i disse spørgsmål, til vi har haft udvalgsbehandlingen.

Finansministeren sagde før, at jeg ikke længere var i besiddelse af det klarsyn, jeg har haft tidligere. Ja, sådan kan det jo gå med folk, når de går længe herinde, og det er jeg selvfølgelig lidt ked af. Men der er ikke noget i vejen med hukommelsen, det vil jeg bare gøre arbejdsministeren opmærksom på. Jeg kan huske en midnatstime i 1975, hvor den nyvalgte formand for arbejdsmarkedsudvalget sad sammen med et fjernsynsapparat og fortalte om, hvor god en ordening navnlig han og det konservative folkeparti havde lavet, da vi skulle gennemføre overenskomstloven. Det var en ordening, der gik ud på, at nu skulle det være en ret for tjenestemænd og de funktionærer, der har kollektive aftaler, at få taktregulering. Det sagde arbejdsministeren med meget smukke bemærkninger ikke mindst til mit parti, og det var velmotiveret og rigtigt, for vi får jo kun gode overenskomster, når vi bliver enige. Det er derfor, denne er så dårlig. Ja men hvad er det nu, arbejdsministeren gør? Han siger, at det, han dengang fastslog skulle være en ret, kan fjernes, for hvis man i mellemtiden har lavet andre aftaler, som arbejdsgiverne og de ansatte funktionærer kunne blive enige om, skal de fastlåses på dette, de har ikke længere denne ret, som den daværende dygtige formand – han er jo også dygtig, hvor han er nu – sad og fortalte fjernsynsapparatet og hele befolkningen, at vi havde fået gennemført. Vi har gerne villet hjælpe arbejdsministeren til at holde ord, og derfor håber jeg, han vil overveje ændringsforslaget én gang til.

Så skal jeg i øvrigt sige til arbejdsministeren, at han har jo haft store politiske fordele af, at han nu får gennemført sit arbejdsbrev, Thomas-Auken-skitsen, eller hvad den hedder. Der er jo ikke det, arbejdsministeren ikke er blevet udnævnt til i denne forbindelse. Jeg skal ikke gå så meget ind på det med kongerækken, for vi ved, hvordan det er gået med kronprins og kronprinsesser, og jeg vil gerne beholde arbejdsministeren som regeringens fortsatte kronprins. Det tror jeg vi har

en stor interesse i. Men arbejdsministeren er også blevet omtalt som arkitekt, og det er jo rigtigere. Jeg kan dog ikke strække mig længere end til, at arbejdsministeren har vist sig at være en fremragende indendørsarkitekt, for den lovgivning, der kommer igennem, har klaret tingene inden døre, men desværre klarer den ikke tingene udadtil. Da vil det vise sig, om ikke det alternativ, som hr. Lindinger har efterlyst, og som vi får mere klarhed over til tredje behandling, er bedre, og så håber jeg, at arbejdsministeren også vil være en god arkitekt i øvrigt og sørge for, at det kan gå lige så godt som dengang, han sad deroppe sammen med fjernsynsapparatet. Vi er i hvert fald parate.

Melchior (CD):

Jeg skal ikke filibustre, så medlemmerne kan godt hvile ørerne det minut, jeg skal være heroppe, efter nu at have påhørt hr. Ninn-Hansens anden vigtige tale i dag. Jeg deler desværre ikke hr. Ninn-Hansens fortsatte håb – jeg ville ønske, jeg kunne – om, at arbejdsministeren og regeringen endnu er til at få i samklang. Jeg håbede det endnu i formiddags. Jeg synes, hr. Ninn-Hansen i begge sine taler har vist sin store indsigt i disse problemer, og jeg kan slutte mig til næsten alt, hvad han har sagt, men jeg skal altså gøre pinen kort, for jeg tror desværre, at mulighederne aldrig har været til stede, så jeg kan ikke engang sige, at de er udtømt.

Jeg skylder derimod hr. Ninn-Hansen en undskyldning, fordi jeg i formiddags lagde ham i munden, at han ligesom havde taget vores torden, og han havde givet os tak for noget, han ikke skyldte tak for. Jeg er blevet overbevist og har personligt over for hr. Ninn-Hansen undskyldt, at jeg havde fejlhørt, og jeg vil gerne gentage denne undskyldning her, som det sig hør og bør.

Så vil jeg om spørgsmålet om HT-konflikten sige, at jeg giver afkald på såvel her i salen som i et kommende samråd at bore i denne sag i øjeblikket. Mit parti vil ikke være med til at køre rundt med nogen, og vi vil gerne gøre det enkelt, at tingene kommer i ret rute; derfor er vi indstillet på at vise den tålmodighed, som vi håber at også parterne i den sag vil vise over for hinanden. Det skal altså være et opspil til, at de i øvrigt forståeligt bedrøvede tjenestemænd